

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

Praha 27. 7. 2026

č. j. MSP-373/2026-OP-OSV/2

Počet listů: 3

R o z h o d n u t í

MSP-373/2026-OP-OSV/2
0100204005608012

Ministerstvo spravedlnosti jako nadřízený orgán podle § 16a odst. 4 ve spojení s § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*nadřízený orgán*“), **rozhodlo o stížnosti** [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „*žadatel*“), doručené dne 20. 3. 2026, **na postup Krajského soudu v Českých Budějovicích** při vyřizování žádosti o informace doručené dne 16. 3. 2026, **takto:**

Podle § 16a odst. 7 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*InfZ*“), **se úhrada** ve výši 400 Kč, stanovená Krajským soudem v Českých Budějovicích v oznámení ze dne 19. 3. 2026, č.j. Si 44/2026-3, **potvrzuje.**

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žadatel požádal žádostí doručenou dne 16. 3. 2026 Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „*orgán prvního stupně*“), jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 InfZ, o zaslání rozsudku téhož soudu ze dne 21. 4. 2022, č. j. 16 T 15/2016.
- 2 Orgán prvního stupně dne 20. 3. 2026 zaslal žadateli v souladu s § 17 InfZ oznámení o požadavku úhrady za mimořádně rozsáhle vyhledávání informací (dále jen „*Výzva k úhradě*“), a to ve výši 400 Kč. Mimořádně rozsáhlé vyhledání informace podle orgánu prvního stupně spočívá zejména v tom, že požadovaný rozsudek čítá 21 stran textu s množstvím chráněných údajů, které je nutno vyhledat a znečitelnit.
- 3 V uvedené Výzvě k úhradě orgán prvního stupně popsal, jak ke konečné částce nákladů dospěl, když provedl zkušební anonymizaci 10 stran, přičemž bylo zjištěno, že anonymizace 1 strany textu vyžaduje 3 minuty práce jedné osoby, při 21 stranách celková časová dotace čítá 63 minut, což představuje v souladu s § 17 odst. 3 InfZ mimořádně rozsáhlou práci, s níž zákon pojí finanční úhradu stanovenou podle Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 17. 7. 2011, č. j. 286/2011-OT-OSV, kterou se stanoví sazebník úhrad za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění instrukce č. 10/2025 Ministerstva spravedlnosti, ze dne 9.12.2025, č.j. 31/2025-SM-OBE/6 (dále jen jako „*Sazebník*“), tedy 400 Kč za každou hodinu práce jednoho pracovníka, celkem tedy 400 Kč.
- 4 Žadatel se s postupem orgánu prvního stupně při vyřizování žádosti neztotožnil a napadl její stížností. Žadatel namítá nepřesvědčivost, nedostatečnou individualizaci a nepřezkoumatelnost

požadované úhrady. Tvzení o náročnosti anonymizace je příliš obecné, založené na pouhém přepočtu anonymizace jedné strany a počtu stran rozhodnutí. Nelze přezkoumat reálnost provedeného časového odhadu. Žadatel dále namítá rozpor stanovené výše úhrady a správní praxe povinného subjektu. Konkrétně odkazuje na zveřejněný přípis povinného subjektu ze dne 9. 2. 2024, pod sp. zn. 36/2024, ze kterého má vyplývat, že povinný subjekt nepožaduje úhradu, pokud celkový počet stran anonymizace nepřesáhne 30 stran.

- 5 Orgán prvního stupně předložil dne 26. 3. 2026 žadatelovu stížnost spolu se spisovým materiálem sp. zn. Si 44/2026 k rozhodnutí nadřízenému orgánu (nadřízenému orgánu byl spisový materiál doručen dne 30. 3. 2026).

Posouzení stížnosti

- 6 Stížnost byla podána oprávněnou osobou a je včasná, neboť Výzva k úhradě byla žadateli doručena dne 20. 3. 2026, stížnost byla orgánu prvního stupně doručena téhož dne. Dle jejího obsahu a kontextu věci se jedná o stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, kdy žadatel nesouhlasí s výší úhrady požadované v souvislosti s poskytováním informací.
- 7 Nadřízený orgán přezkoumal postup orgánu prvního stupně při vyřizování žádosti a dospěl k závěru, že **stížnost není důvodná**.

Právní rámec

- 8 Stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace upravuje § 16a InfZ. Dle odst. 1 tohoto ustanovení InfZ může stížnost podat žadatel, a) který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6, b) kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, c) kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí, nebo d) který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.
- 9 Nadřízený orgán na základě stížnosti podané dle § 16a InfZ posuzuje postup orgánu prvního stupně při vyřizování žádosti o informace, v konkrétním případě, zda postupoval v souladu s § 17 InfZ.
- 10 Dle § 17 odst. 1 InfZ: „*Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.*“.
- 11 Dle § 17 odst. 3 InfZ: „*V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává.*“.
- 12 Podle § 4 Sazebníku: „*Pokud je poskytnutí informace spojeno s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací, stanoví se výše úhrady za každou hodinu vyhledávání jedním pracovníkem na 400,- Kč. V případě mimořádně*

rozsáhlého vyhledávání informací více pracovníky je výše úhrady dána součtem částek připadajících na každého pracovníka.“.

Aplikace na předmětný případ

- 13 Orgán prvního stupně postupoval v souladu se zákonem, kdy prostřednictvím Výzvy k úhradě vyzval žadatele k úhradě nákladů potřebných k vyřízení jeho žádosti. Dostatečně zdůvodnil, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Orgán prvního stupně poukázal na celkový rozsah požadované informace (21 stran) a nezbytnost vyhledání případných informací, které nelze podle InfZ poskytnout a provedení jejich anonymizace. Z Výzvy k úhradě je dále nesporné, jak povinný subjekt dospěl ke konečné částce představující vynaložené náklady. Splnil tak všechny zákonné požadavky oznamovací povinnosti podle § 17 odst. 3 InfZ, přičemž částka 400 Kč odpovídá celkovému času potřebnému pro přípravu informace (pročtení 21 stran požadovaného rozsudku a anonymizace osobních údajů v něm obsažených), tedy 63 minut práce, kdy průměrná délka 3 minuty na zpracování jedné strany rozsudku je adekvátní. Celková částka nákladů pak vychází ze Sazebníku, konkrétně jako násobek hodiny práce jednoho zaměstnance a částky 400,- Kč za každou hodinu vyhledávání.
- 14 K argumentům žadatele nadřízený orgán uvádí, že právo na informace podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, se realizuje přiměřeným způsobem a v mezích stanovených zákonem. S ohledem na uvedené je zakotvení institutu úhrady za poskytování informací v § 17 InfZ legitimním nástrojem, který je v souladu s ústavním pořádkem. Soudy se v minulosti zabývaly limity úhrady za poskytování informací, ale obecně tento požadavek neshledaly rozporným s ústavním pořádkem (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 1083/16). V každém konkrétním případě však musí být naplněny zákonné podmínky pro stanovení úhrady a tato nesmí být nepřiměřeně vysoká, aby nedocházelo k popření podstaty a smyslu práva na informace (čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod).
- 15 Jak již správně uvedl orgán prvního stupně jako povinný subjekt, pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací není v InfZ vymezen, a proto hodnocení, zda se o mimořádně rozsáhlé vyhledávání skutečně jedná, vždy závisí na okolnostech konkrétního případu. O mimořádně rozsáhlé vyhledání informací se bude v obecné rovině jednat tehdy, jestliže shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy jestliže vyhledání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. O zvýšenou aktivitu povinného subjektu se bude jednat typicky tehdy, jestliže zaměstnanec pověřený vyřízením žádosti nebo zaměstnanci, kteří se na vyřízení žádosti podílejí, budou nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledání informací (vyřizování žádosti). (FUREK, Adam. § 17 [Hrazení nákladů]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, MÍŠEK, Jakub, LUDVÍK, Otakar. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2025, s. 1513–1514).
- 16 V souvislosti s časovou náročností anonymizace a její úhradou se vyjádřil Nejvyšší správní soud (na jehož rozsudek odkázal také povinný subjekt) tak, že „se předně nejedná o úhradu pouze za anonymizaci jako takovou, ale v souladu s § 17 odst. 1 větou druhou zákona o svobodném přístupu k informacím

ve spojení s § 7 nařízení vlády č. 173/2006 Sb. o úhradě za prostudování všech požadovaných rozhodnutí a vyhledání údajů, které musí být s ohledem na možné následné zveřejnění případně anonymizovány. Přítomnost tohoto typu údajů v rozhodnutích nelze a priori vyloučit, tj. požadované rozsudky musí být prostudovány vždy (jakkoliv nelze vyloučit, že následně vyjde najevo, že rozsudky údaje vyžadující anonymizaci neobsahují).“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. června 2020, č. j. 6 As 63/2020-18).

- 17 V souladu s výše uvedeným rozhodnutím proto platí, že v případě vyhovění žádosti musí orgán prvního stupně požadované informace zajistit rozsáhlým a časově náročným procesem, u kterého je nezbytné pracovníkem soudu provést anonymizaci dokumentů, která je zcela nezbytná, neboť je třeba identifikovat ty případné údaje (zejména osobní údaje), které poskytnuty být nemohou (s ohledem na možné ohrožení práv třetích osob), a které tedy musí být v poskytnutých rozhodnutích anonymizovány, resp. znečitelněny. Tyto úkony lze pořadit pod mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, viz např. povinným subjektem uváděný nálezný Ústavního soudu ze dne 29. 6. 2021, sp. zn. III.ÚS 3339/20 (N 125/106 SbNU 344), který v tomto ohledu potvrdil stejný závěr Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 9. 2020, č. j. 3 As 46/2019-54, či starší rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2014, č. j. 5 As 76/2014-23.
- 18 Nadřízený orgán dospěl k závěru, že orgán prvního stupně svým postupem (srov. odst. 13 výše) splnil veškeré podmínky pro podmínění poskytnutí informace úhradou nákladů v požadované výši. Soudem provedený kvalifikovaný odhad odpovídá veškerým požadavkům judikatury i komentářové literatury, je založen na racionálním výpočtu doby anonymizace doprovázený vzorkovým vyhledáváním na požadovaném rozhodnutí. Námitce nepřesvědčivosti, nedostatečné individualizace a nepřezkoumatelnosti požadované úhrady proto přisvědčit nelze.
- 19 K námitce nerovného přístupu povinného subjektu v souvislosti s požadavky na úhradu nákladů v obdobných věcech je nutno uvést, že rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006–132, č. 1915/2006 Sb. NSS vyložil, že „[s]právní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán.“ Na základě žadatelem odkazovaného případu (tj. přípisu povinného subjektu ze dne 9. 2. 2024, zn. Si 36/2024), nicméně nelze dovodit, že by povinný subjekt obdobné informace *ustáleně, jednotně a dlouhodobě* skutečně poskytoval bez úhrady. Z dotčeného přípisu nadto vyplývá, že poskytnuto bylo 6 anonymizovaných rozhodnutí vydaných v rámci občanskoprávní odvolací agendy Co. Jednotlivá rozhodnutí čítala v průměru 5 stran textu. Z praxe je nadřízenému orgánu známo, že anonymizace civilních rozhodnutí představuje časově méně náročnou činnost nežli anonymizace trestních rozhodnutí, což je dáno zpravidla nižším počtem osobních údajů v těchto rozhodnutích. Z uvedeného pak nelze dovodit ani to, že by se jednalo o *obdobné* případy. Ani tuto námitku proto neshledal nadřízený orgán jako důvodnou.

Závěr

- 20 Nadřízený orgán postup orgánu prvního stupně přezkoumal s tím, že výše úhrady je stanovena adekvátně k rozsahu požadované informace. Nadřízený orgán tak potvrzuje výši úhrady sdělené žadateli podle § 17 odst. 3 InfZ, požadované v souvislosti s poskytováním informací.
- 21 S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

Mgr. Jan Lišák, MBA
státní tajemník

Rozdělovník:

- 1) [REDACTED]
- 2) Krajský soud v českých Budějovicích, Zátkovo nábřeží 2, 370 84 České Budějovice, ID DS 832abay

Mgr. Jan Lišák

Ministerstvo spravedlnosti ČR
Elektronický podpis: 27.07.2026 11:01:38

